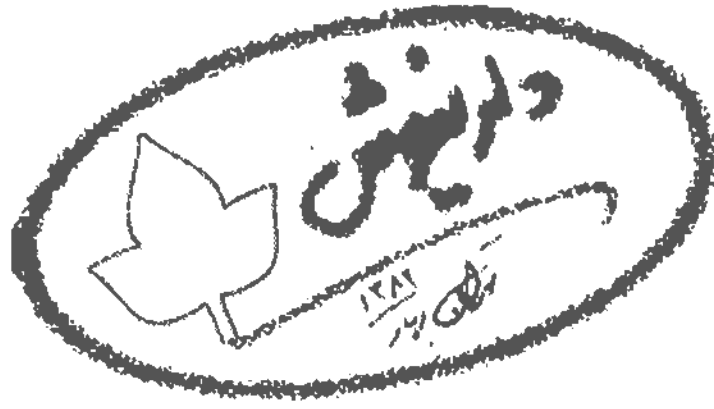

به نام خدا

www.ketab.ir

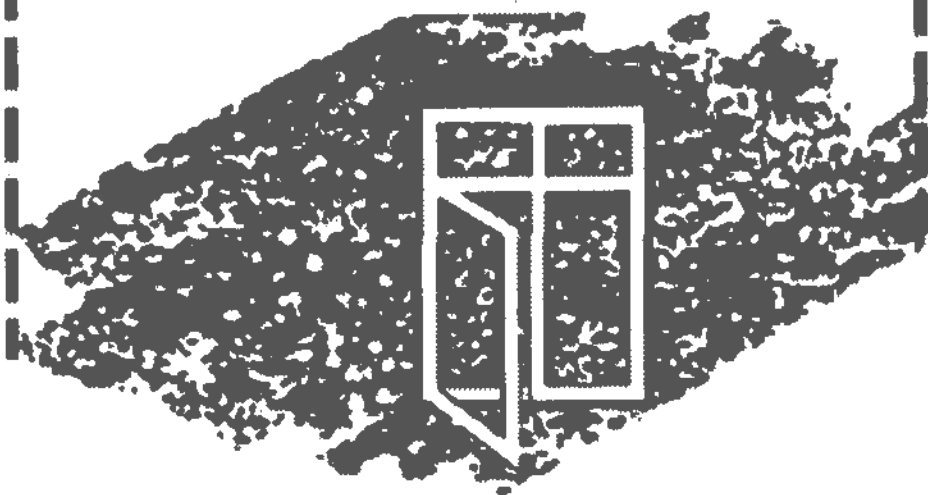
www.ketab.ir

عشق، پرندهای آزاد و رها

www.ketab.ir

اوشو
مسیحا بزرگ

اشو ۱۹۳۱ - ۱۹۹۰

عشق پرنده‌ای آزاد و رها / اشو: ترجمه مسیح‌ابریزگر

تهران: دارینوش ۱۳۸۲

ISBN:964-7865-26-0

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیپا

عنوان به انگلیسی: Love is a faee fird

۱. زندگی معنوی ۲. راه و رسم زندگی ۳. عشق

۲۹۴/۵۴۴

۵۴۷ الف ۹/۶۵۰

۱۳۸۲

۸۴۲۰ - ۸۲ م

کتابخانه ملی ایران

عشق پرنده‌ای آزاد و رها

اشو

مسیح‌ابریزگر

چاپ اول: ۱۳۸۲

شمارگان: ۳۰۰۰ جلد

طراح و صفحه‌آرا: مصطفی معظمی

حروفچین: دارینوش

لیتوگراف: عروج

چاپ: نیل

همه‌ی حقوق برای ناشر محفوظ است.

نشر دارینوش: تهران صندوق پستی ۵۱۱۹۳-۱۴۱۵۵

فروشگاه شماره‌ی یک: یوسف‌آباد - جنب سینما گلریز، شماره‌ی ۲۸۶ تلفن: ۸۷۱۱۴۶۱

فروشگاه شماره‌ی دو: قلعهک - جنب سینما فرهنگ، شماره‌ی ۱۶۹۲ تلفن: ۲۰۰۰۴۰۰

شابک: ۰ - ۲۶ - ۷۸۶۵ - ۹۶۴

ISBN:964-7865-26-0

۱۵۰۰ تومان

ترجمه‌ی این اثر را به محبتی معظمی تقدیم می‌کنم؛
به پاس بی‌پیرایگی و شور و شوق مسیحایی‌اش.
م. ب.

www.kotab.ir

www.ketab.ir

سخنی از مترجم

آنچه در پی می آید نگاهی است که اوشو به عشق افکنده است. نگاهی که از حسرت آنچه که گذشته است و هراس از آنچه که واقع خواهد شد، فارغ است؛ همچون خود عشق. زندگی بسیاری از ما در اندوه و هراس می گذرد. بنابراین، می آییم و بی آن که عشق بورزیم و زندگی کنیم، می میریم. بسیاری از آدمها حتی متوجه نمی شوند که به دنیا آمده اند. آنها چنان می آیند و می روند که گویی هرگز نیامده اند. زیرا با عشق بیگانه اند. بیگانه‌ی با عشق، آشنای خویشان نیست. عشق است که آدمی را حقیقتاً به دنیا می آورد. بدون عشق، زندگی در خوابی سپری می شود که به مرگ می ماند. عشق طبعه‌ی بیداری است. بیدار شویم و ببینیم که هستیم، و چه وزنی دارد بودن! بیدار شویم و همه‌ی زندگی را به شعر و شور و شعور تبدیل کنیم. زندگی را زیستنی تر و دوست داشتنی تر کنیم. زندگی را به رقص درآوریم. زندگی فرصتی یگانه و مغتنم است. این فرصت را فقط و فقط صرف حقیقت کنیم، نه دروغ. ما گاهی

فراموش می‌کنیم که برای چه از عدم تا به اقلیم وجود این همه راه آمده‌ایم. ما به ضیافت هستی دعوت نشده‌ایم تا جمع کنیم و با خود ببریم، آمده‌ایم تا ببخشیم و خود را پیدا کنیم. آمده‌ایم تا عشق را، ایمان را، امید را، دوستی را و نان را با دیگران قسمت کنیم. آمده‌ایم تا خلایی را پر کنیم که فقط و فقط با وجود ما پر می‌شود و بس. آمده‌ایم تا با هستی آگاه خویش، هستی هست‌ها را به ثبوت برسانیم. اگر عشق نباشد، ما نیز نیستیم و اگر ما نباشیم، چگونه می‌توان گفت که اساساً چیزی وجود دارد؟ آمده‌ایم تا با آمدن مان بر خوبی‌ها و زیبایی‌های عالم چیزی اضافه کنیم. بی‌حضور ما، نمایش با شکوه زندگی چیزی کم داشت و آن تمامی نمایش بود. آمده‌ایم تا بازیگر خوب صحنه‌ی زندگی باشیم. عشق مجال این بازی خوب را فراهم می‌آورد.

همه‌ی ما گاهی احساس می‌کنیم که به دام دغدغه‌های زندگی روزمره افتاده‌ایم. در چنین لحظه‌ای است که راهی به بیرون از این دام جستجو می‌کنیم. آیا راهی به بیرون از اضطراب‌ها، فشارها و ترس‌های پیش‌پاافتاده‌ی زندگی روزمره وجود دارد که مرغ دل را به آن سو هدایت کنیم؟ بی‌تردید

چنین راهی در وجودِ تک تک ما تعبیه شده است. اشتیاق پر و بال زدن در هوای آزاد، اشتیاقی است که هستی بسط و یگانه در دل ما گذاشته است تا هیچ وقت راه خانه را گم نکنیم و در قفس نیفتیم. این راه، راه عشق است.

فراموش نکنیم، مرغ از آن روز زینت بخش سفره‌های ما شد که پرواز را فراموش کرد. مرغ دل در قفس روزمرگی‌ها می‌میرد. دل، پرنده است، آزادی می‌خواهد. دل را رها کنید تا عشق بورزد. عشق، پرنده‌ای است آزاد و رها.

مسیحا برزگر

فروردین ۸۲

www.ketab.ir